made ja künniste rida, mis ulatub edela-kirde suunas Lohusuust Kõnnuni. Nende kühmade ja künniste suhteline kõrgus ei ulatu keskmiselt üle 6—8 m : i, ainult Kõnnu juures on kujunenud vähe kõrgem, kultuurmaistutega kaetud lava (suht. kõrgus 26 m), mille nõlvadel rikkalikult rändmunakaid ja rahne. Kõrvu selle servamoodustuste reaga jookseb põhja poolt teine veel madalamate ja harvemate, otse soodes ja metsades kaduvate kõrgendikkude ahelik, alates Vadi külast kuni Ulvi külani, kus nad mõne pikema kruusase künnisega paisu tekitavad Adraku soostunud järvele. Mitmekesisemaid pinnavorme leiame Laekonnu ja Adraku küla, eriti viimase ümbruses. Siia ulatuvad põhja poolt Alekõre kõrgustiku järjest madalduvad esindajad. Laekonnu juures on kujunenud enam madalaid künniseid, eraldatud soiste metsastunud lohkudega. Lõuna poole ulatub siit Teadusaare künnis, mis Sootaku talu juures liitub Ulvi künnisega. Teadusaare künnis kõrgema kuplitaolise põhjapoolse otsaga (suht. kõrgus 10.5 m), mille nõlvadel Teadusaare küla, on Adraku soole läänekaldaks. Adraku küla juures on tekkinud peaasjalikult kühmadest ja künnistest koosnev küngastik, mis lõuna poole järjest madaldub ja kitseneb. Tekkeliselt on Adraku küngastik tõenäoliselt mõhnastik.

Peipsi rannikul äratavad tähelepanu luited, mis põhja pool Mustveed järvekallast pidevalt, ainult paaris kohas väikeste ojakestega katkestunult saadavad. Kohati on luited võrdlemisi kõrged järvepoolse järsu nõlvaga seljakud, mida katab ainult harv rohukamar või männistu. Tihti uuristab laine luite nõlva, avades kollaka liiva paljandeid. Lõuna pool Mustveed on luiteid vähem. Paiguti esineb ranna-äärse luite taga veel teine kühmiline luidestik.

Kihelkonna lääneosa kuulub pinnavormiliselt Põhja-Tartumaa suurvoorte ja kuplite valdkonda, mille idaserva ta moodustab. Otse silmapaistvalt järsult kõrguvad kihelkonna lõunanurgas vastu Palamuse kihelkonda Sirguvere, Kiige ja Aruküla mäed. Need on õieti laiai ja pikal Odiverest Torma jaamani ulatuval, niiskete orgudega piiratud, tugevasti lõhestatud ja uhetud voorjal laval asuvad servamoodustused, mis lõunas liituvad Toljase ja Vassevere kingustikkudega. Peaasjalikult esinevad siin liivased kuplid ja kühmad, harva sekka ka mõned järskude nõlvadega (kaldenurgad 18—20°) seljakud ning madalamad künnised, mis maastikule Sirguvere ja Aruküla vahel eriti rahutu ilme annavad. Kõrgemad kohad selles kingustikus on Sirguvere voor (abs. kõrgus 82.8 m, suhteline kõrgus 30.2 m) ja üksik voor end. Torma kõrtsi lähedal (abs. kõrgus 88.0 m, rel. kõrgus 42.6 m). Üksikud mäekuplid varjatud metsa või põldudega paistavad silma veel Mihklirahva, Tiidu, Lehe ja Ubina talu mail. Põhja pool lähevad nad relatiivselt madalamaks ning lõpevad Kooli talu lähedal männistunud seljakutega — Matsimäe ja Lubjamäega. Kõrgem punkt on siin maantee ja sihitee nurgas asuv künnis (abs. kõrgus 87.5 m, suhteline ligikaudu 7 m). Suurem kõrgendikkude rühm on kujunenud ka Tarakvere mõisa ümbruses. Loodest ulatuvad siia Ülesoo ja Sepa madalate voorte otsad ja kirdest Tormametsa poolt servamoodustuste vöö, mis liitub põhja pool Kõnnu servamoodustustega. Tarakvere servamoodus-